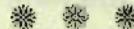

آری در چین محيط آبوده و نیک آوری پاکسله تبلیغات ساده و معمولی کاری از پیش نمی برد.

خدمایانه اگر تمام منابع ذیر ذمیت این کشور استخراج گردد و تامزیمهای «بر و لم پر درع با بهترین وسائل مدن کشاورزی آباد شود و هر گونه برنامه اقتصادی اجر اگردد تا مردم مملکت از يك سلسله فضائل اخلاقی برخوردار شوند محال است روزی سعادت را بینند!».

شمارا بخدا ای دانشمندان! ای نوبنده‌گان! ای گویندگان! بیانید برای این فضای اخلاق عمومی و فقر معنوی چاره‌ای بیانید، بیانید بصورت فوق العاده يك برنامه اقتصادی اخلاقی داشروع کنید، در هر محیطی و در هر مقامی هستید مردانه برای مبارزه با این سیل بیان کن فضای اخلاق قیام کنید. بسکویید و بنویسید و بصیرت کنید و راهنمائی نمایید.

«ماه مبارک رمضان» فرازیه است؛ این ماه يك ماه «انقلاب معنوی» ماه تعظیم و تربیت، ماه مبارزه با شهوت سرکش، ماه تصفیه اخلاق و باکی دل است. از این موقعیت استفاده کنید.

اسلام بادستور «روزه» در این ماه مقدس در عرصه سال شالوده‌یک تحول معنوی را پیشه است.

با رها گفته‌ایم بازهم لازم است بگوییم: تنهایی و زده است از نظر پهداشی و تأثیراتی که در سلاحت جسم دارد نایاب نگریست، آن‌زمان معنوی و روحی و اجتماعی روزه بدرجات عالیتر و مهمتر است! و بهین دلیل اسلام بیشتر روی همین قسمت تکیه کرده است.

اسلام روزه‌را «حاجیانی در بر! بر آش!»! معرفی کرده است.

آشی که تمام سرمایه‌ای هست مازا در عملیات اهریمن خود مرسو داند، نایاب و میکند همین «شهوات سرکش» است؛ بی‌پیغمبر اکرم (ص) فرموده: «الصوم جنت‌من المزار اکسیکم بکماله تمام صبح تا شام برای اطاعت فرمان حق چشم از اذان مادی، از آب و غذا و شهوت ات جنسی عبیوشد بالین عمل اراده و توجه و حواسی داری و انسانیت در بر این خواهش دل داد و وجود خود بقویت کرده و باسانی در مقابله دیگر هوس زاده ای قدر».

روزه

یك بادت بتمام معنی روحانی است که هیچ‌گوئه جنّة ظاهر ندارد و بهین دلیل

در اجتماع ما

یک برنامه انقلابی!

در زبانی که مفاد از در و بیوار آن مبارزه، و در محیطی که کوچک و بزرگ آن آبود گناه هستند تعلیمات معنوی و اخلاقی، در خود معمول، نیتواند تأثیری در اصلاح مردم داشته باشد.

در چین محيط‌هایی باید بحالات فوق العاده اعلام شود وسام من برای اخلاقی و روحی و مسنوی دست بدمتم دهد، و باید بر نامه اقتصادی برای اصلاح اجتماع قیام گشذ سولاه‌گامیکه انسان از نظر جسمی و مزاجی در بیکحال غیرعادی فراز میگیرد برشک دستور گرفتند رژیم خاصی از نظر خدا و سایر قسمها میدادند؛ موقعی هم که يك اجتماع از نظر بند و بادی اخلاقی در بیکحالات بجز انسی بسر میزد جزیاک «رژیم اخلاقی صحیح» کاری نیتوان کرد.

امروز این حقیقت ناخ از هیچکس پنهان نیست که اینجا اما از نظر اخلاقی در بیک وضع دست بداری فراز گرفته است: پاس و بدینی در علوم طیقات ریث دوانده «جنابات بحداکثر رسیده»، بی‌شدو باری درآمود جنسی مخصوصاً در میان طبقه بیان سربروسانی زده، بول و شهوت در آس همچیز قرار گرفته؛ و شرافت و خشیک و ایالت برای عده‌ای افلاط موهومی شده است.

قلب‌یک کارعادی شهوانی ملذت آندر توسعه بیداگرد که حتی در جراید نوشتهند: «عده‌ای در آب آشامندی هم تلاش کرند و آیه‌ای آبوده داجی بهترین آب بحضور مردم داده»؛ دروغ و تزور باشند خود را ازدست داده، امانت و درستگاری و وفا بعده مایه‌قاب افتاده کی شیر و همیشود!

روح اعتماد و اطمینان که شالوده اساسی هر گونه فعالیت اجتماعی است جای خود را بسوء علم شناخت کشندای داده است در دومن و نهان بیونهای دوستی و صمیمت در الهم گسته است.

روح اخلاص را در اسان ذنده میکند. روزه دار باین عمل دو «انی قدم از محیط است جاتوران و حیوانات که» جز اصلیل و علف نمیدانند» بر ترنهاد و در صفحه فرشتگان آسان جای گرفته است.

ولی این مقام ثابت است: این شرافت و مضیلت تنها در انتظار «روزه داران وانمی» است. روزه دار وانمی کیست؟ خوب است با سخن این سوال را از پیشوایان بزرگ دین بشنوید:

سینیر گرامی اسلام (رس) میفرماید: «لذا ضوردن و آب توشیدن ساده ترین وظایف روزه دار است» یعنی وظایف دیگری که دارد بدوجات از آن منگین تراست؛ امام باقر(ع) میفرماید: اذ لمه چیز هایی که «روزه وانمی» را باطل میکنند و غیره نگاه نباش، و ظلم و ستم است چه کنم باشد چه بزیاد؟

امام صادق (ع) میفرماید: هنگام روزه چشم و گوش تو باید از گتاب روزه داشته باشد؛ نزاع و دعوا ممکن، خدمتگر ازان را از مردمه، وقار روزه دار باید در تو نماید. آن باشد و روزه کی روزه هست مانند ورقهای معمولی بر تو مگذرد.

و نیز آن بشوای بزرگ بیان تشیع میفرماید: «خداؤند روزه را برای این قرار داده که مساوات میان او و انگران و مستمندان ابر قرار تردد» چه اینکه ثروتمندان هر چیز گزینستگی نمی یافند تا بدرد دل فقیران برسند و بر آنها رحم کنند»^(۱).

از طرفی سکی از بزرگترین و شایستگی ترین کار روزه داران تلاوت «قرآن مجید» است. یعنی روزه دار علامه بر اینکه باین عمل تربیتی (روزه) بذرخشنادی اخلاقی، پاک - دامنی، درستکاری، مساوات و برادری، عزت نفس؛ اراده و تسبیح از ادله خود میافشاند باید از نظر تعلیم و آموزش و افزودن بر حجم معلومات منوی خود باین تحول معنوی کمک کند و از اصول تعلیم و تربیت اسلام هردو استفاده کنند. هالاز خدا میخواهیم که باقرا در سینه این ماه عزیز صفحه نویشی در حیات و ذندگی فردی و اجتماعی ما گشوده شود و بنویسیم در سایه این دستور عالی تربیتی و اجتماعی اسلامی لائق از آزادگیهای خود بکاهیم و بیونهای برادری و مساوات در میان طبقات مختلف اجتماع ما مفعکم گردد.

(۱) این روایات عموماً از کتاب «رسائل الشیعه» است.